

Cartea lui Daniel - Numărul cincizeci și opt

Înțelepciunea dezpecetluită: explorarea unirii întreite și a enigmei lui 666 în profeție

Jeff Pippenger

2024-01-22

S-a stabilit, pe baza mai multor martori, că, în istorie și în profeție, Roma se ridică întotdeauna a opta și este dintre cele șapte. Ghicitoarea profetică a acestui simbol face parte din ceea ce Leul din seminția lui Iuda desigilează chiar înainte de încheierea timpului de probă. Hristos nu Se schimbă niciodată, iar în Prima și Marea Dezamăgire din istoria millerită, El a descoperit un adevăr care a explicat taina dezamăgirii.

După Prima Dezamăgire din istoria mișcării millerite, El Și-a retras mâna de la o greșală din unele dintre calculele reprezentate pe harta din 1843. Greșeala reprezenta neînțelegerea profetică ce a produs Dezamăgirea. Milleriții au fost în cele din urmă conduși la o serie de înțelegeri care au stabilit în mod ferm data de început a celor două mii trei sute de zile. Având un punct de plecare sigur, întemeiat în principal pe data crucii, ei au văzut apoi că aceeași dovadă profetică pe care o foloseau pentru a identifica anul 1843 indica, de fapt, nu numai anul 1844, ci chiar ziua de 22 octombrie 1844.

După a doua și Marea Dezamăgire, Domnul a descoperit din nou un adevăr care răspundea tuturor dilemelor profetice create de proclamarea lor greșită că 22 octombrie 1844 a fost a Doua Venire a lui Hristos. Domnul a deschis subiectul Sanctuarului și adevărurile legate de acesta, iar Marea Dezamăgire a fost explicată.

„Ca popor, ar trebui să fim cercetători sârguincioși ai profeției; nu ar trebui să ne oprim până când nu ajungem să înțelegem în mod luminat subiectul sanctuarului, care este prezentat în viziunile lui Daniel și ale lui Ioan. Acest subiect aruncă o mare lumină asupra poziției și lucrării noastre prezente și ne oferă dovada neîndoielnică a faptului că Dumnezeu ne-a călăuzit în experiența noastră trecută. El explică dezamăgirea noastră din 1844, arătându-ne că sanctuarul care trebuia să fie curățit nu era pământul, așa cum presupuseserăm, ci că Hristos a intrat atunci în Locul Preasfânt al sanctuarului ceresc și că acolo îndeplinește lucrarea de încheiere a slujbei Sale preoțești, în împlinirea cuvintelor îngerului către profetul Daniel: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sanctuarul va fi curățit.»”

„Credința noastră cu privire la soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger a fost corectă. Marile semne de hotar pe care le-am depășit sunt de neclintit. Deși oștirile iadului ar putea încerca să le smulgă din temelii și să triumfe la gândul că au izbutit, totuși nu izbutesc. Acești stâlpi ai adevărului stau neclintiți ca dealurile cele veșnice, neclătinți de toate eforturile oamenilor unite cu acelea ale lui Satana și ale oștirii sale. Putem învăța mult și ar trebui să cercetăm neîncetat Scripturile, ca să vedem dacă aceste lucruri sunt așa. Poporul lui Dumnezeu trebuie acum să-și ațintească privirile asupra sanctuarului ceresc, unde are loc slujirea finală a marelui nostru Mare-Preot în lucrarea judecării,—unde El mijlocește pentru

poporul Său.” Review and Herald, 27 noiembrie 1883.

Dezamăgirea ucenicilor la răstignire s-a întemeiat pe o înțelegere greșită a împărăției pe care Hristos urma să o întemeieze la cruce. Lucrarea lui Ioan Botezătorul și slujirea apostolului Pavel au inclus identificarea faptului că dispensațiunea lui Israel literal și a sanctuarului pământesc literal trecuse la Israelul spiritual și la sanctuarul ceresc spiritual. Leul din seminția lui Iuda explică întotdeauna celor „înțelepți” dezamăgirea. Explicarea ghicitorii profetice potrivit căreia Roma este „a opta, dar este dintre cele șapte” face parte din lucrarea pe care Leul lui Iuda o împlinește pentru a explica dezamăgirea din 18 iulie 2020.

Milleriții au văzut Roma ca fiind a patra împărăție a profetiei biblice și au văzut distincția dintre păgânism și papalitate, dar nu au putut vedea Roma papală ca fiind a cincea împărăție a profetiei biblice. La scurt timp după 1844, pionierii au văzut că Statele Unite erau următoarea împărăție a profetiei biblice.

Acea recunoaștere este reprezentată pe harta pionierilor din 1850, însă capacitatea lor de a recunoaște întreaga ilustrare a împărățiilor profetiei biblice, așa cum este reprezentată în capitoul șaptesprezece din Apocalipsa, depășea puterea lor de înțelegere, căci au început să rătăcească în pustia Laodiceei după respingerea de către ei a „celor șapte vremi” în 1863.

„Историята на древния Израил е поразителна илюстрация на миналото преживяване на адвентното тяло. Бог водеше Своя народ в адвентното движение, както водеше и израилевите чеда от Египет. В голямото разочарование тяхната вяра бе изпитана, както бе изпитана вярата на евреите при Червеното море. Ако те все още бяха се доверявали на ръката на ръководството, която ги бе съпътствала в предишното им преживяване, щяха да видят Божието спасение. Ако всички, които бяха работили единодушно в делото през 1844 година, бяха приели вестта на третия ангел и я бяха прогласили в силата на Светия Дух, Господ щеше могъщо да действа чрез техните усилия. Потоп от светлина щеше да бъде излян върху света. Преди години жителите на земята щяха да бъдат предупредени, заключителното дело щеше да бъде завършено и Христос щеше да дойде за изкуплението на Своя народ.“

„Nu a fost voia lui Dumnezeu ca Israel să rătăcească patruzeci de ani în pustie; El a dorit să-i conducă direct în țara Canaanului și să-i așeze acolo, ca pe un popor sfânt și fericit. Dar „n-au putut să intre din pricina necredinței”. Evrei 3:19. Din cauza alunecării lor înapoi și a apostaziei, au pierit în pustiu, iar alții au fost ridicați ca să intre în Țara Făgăduită. În același fel, nu a fost voia lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie atât de mult întârziată și ca poporul Său să rămână atâția ani în această lume a păcatului și a durerii. Dar necredința i-a despărțit de Dumnezeu. Pentru că au refuzat să facă lucrarea pe care El le-o încredințase, au fost ridicați alții pentru a proclama solia. Din milă față de lume, Isus Își întârzie venirea, pentru ca păcătoșii să poată avea ocazia să audă avertizarea și să găsească în El un adăpost înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată.” Tragedia veacurilor, 458.

James și Ellen White au identificat amândoi că mișcarea trecuse în mișcarea Laodiceei în 1856, iar în pasajul precedent ea arată că „dacă toți cei care lucraseră în unitate în lucrarea din 1844 ar fi primit solia celui de-al treilea înger și ar fi vestit-o în puterea Duhului Sfânt, Domnul ar fi lucrat cu

mare putere prin eforturile lor”. Apoi spune: „În același fel”, „alunecarea înapoi și apostazia” pe care a manifestat-o Israelul antic au făcut ca Israelul antic să „piară în pustie”. Pasajul arată că adventismul laodicean a început să rățăcească în pustie în perioada în care cei care proclamasera solia Strigătelui de la Miezul Noptii erau încă în viață.

Astăzi, teologii (cei învățați) identifică diferite aplicații pentru capitolul șaptesprezece din Apocalipsa, care fie sunt derivate din metodologia futurismului, inventată de iezuiți, fie din practicile teologice corupte ale protestantismului apostat. Simbolurile din Apocalipsa șaptesprezece sunt foarte simple. Am identificat simbolurile necesare, așadar ne vom întoarce la împărățiile reprezentate acolo și le vom pune în corespondență cu împărățiile din Daniel capitolul doi, căci Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul celui lucru.

Și sunt șapte împărați: cinci au căzut, unul este, iar celălalt încă n-a venit; și, când va veni, trebuie să rămână puțină vreme. Și fiara care era și nu este, chiar ea este al optulea și este dintre cei șapte și merge la pieire. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n-au primit împărăția; dar primesc putere ca împărați un ceas împreună cu fiara. Apocalipsa 17:10–12.

În versetul trei, Ioan a fost purtat în duh până în anul 1798. Din acel punct de vedere al istoriei, i s-a spus că erau cinci împărății care căzuseră deja. Aceste împărății erau Babilonul, Medo-Persia, Grecia, Roma păgână și Roma papală. William Miller nu a putut desluși acest pasaj din capitolul șaptesprezece, căci nu a putut recunoaște faptul că Roma papală era o împărăție distinctă de Roma păgână. Totuși, succesiunea este prezentată în capitolele doisprezece și treisprezece din Apocalipsa, căci balaurul din capitolul doisprezece reprezenta Roma păgână, fiara care se ridica din mare în capitolul treisprezece era papalitatea, iar fiara pământului este Statele Unite. Sora White identifică toate aceste trei fiare ca fiind balaurul, fiara și prorocul mincinos. Prin mărturia sa, ea identifică succesiunea împărățiilor, iar această succesiune este în acord cu aplicarea pe care o facem noi capitolului șaptesprezece din Apocalipsa.

„Sub simbolurile unui mare balaur roșu, ale unei fiare asemenea leopardului și ale unei fiare cu coarne ca de miel, i-au fost prezentate lui Ioan guvernele pământeste care aveau să se distingă în mod deosebit prin călcarea în picioare a Legii lui Dumnezeu și prin persecutarea poporului Său. Războiul este purtat până la sfârșitul timpului. Poporul lui Dumnezeu, simbolizat printr-o femeie sfântă și copiii ei, era înfățișat ca fiind într-o mare minoritate. În zilele din urmă mai exista doar o rămășiță. Despre aceștia vorbește Ioan ca despre cei „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos.”

سوی دص یس تبب عن اطیش، ععیرذ کے تیئاپاپ رہپ روا، ععیرذ کے یسرب تب لہپ۔ تب۔ عداثم سے نیمز وک سوہاوگ رادافو کے ادخ کہ یک لامعتسا یم ششوک سا توق ینپا کت اہت ہی فرص قرف یم نا۔ ایان ب کرحم عن حور یئاندزا یہ کی ا وک ونود سویپاپ روا سربپ۔ ہیہت نمشد لد گنس روا کانرطخ ہدایز، عئوہ ےترک اوہکد اک تمدخ یک ادخ، تیئاپاپ کہ سا ایسیلک دامن مان یک ادخ۔ ایل انب ریسا وک ایند عن اطیش سے لیسو کے تینمور اندزا گول کے ادخ کت تدم ہدایز سے سرب رازہ کی روا، یئنگ ید لب یم ووفص کے بیرف یناسرادی، رک وہ مورحم سے توق ینپا، تیئاپاپ بچ روا۔ ےر ےتاہٹا ہکد ےلت بضغ کے اندزا موہکات اہکید ےترہبا وک تردق یئئ کی عن انحوی وت، یئوہ روجم رب ےنر زاب سے

وج ،ترددق هی -عئ اهژب ے گآ وک ماک زیم آرفک روا من امل اظ یسا روا ے نب تش گزاب یک زاوا کی
وگن سی سے سی ج رب ، ے ترددق یرخ آلی او ے نرک گن ج فالخ کے ادخ بت عیرش روا ایسی لک
”ہی ہت یی گ کی لثم ے عیرڈ کے ے درد کی اے او“

„Dar trasarea severă a creionului profetic dezvăluie o schimbare în această scenă pașnică. Fiara cu coarne ca de miel vorbește cu glas de balaur și „exercită toată puterea fiarei dintâi înaintea ei”. Profetia declară că ea le va spune celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei și că „face ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe fruntea lor; și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei.” Astfel protestantismul calcă pe urmele papalității.” Signs of the Times, 1 noiembrie 1899.

În primul paragraf al ultimului pasaj, sora White identifică Roma păgână, Roma papală și Statele Unite ca fiind „guverne pământești”. În al doilea paragraf, ea arată că aceste guverne au fost succesive atunci când spune „prin păgânism, și apoi prin Papalitate” și „când Papalitatea, lipsită de puterea ei, a fost silită să înceteze persecuția, Ioan a văzut o nouă putere ridicându-se pentru a repeta glasul balaurului și a continua aceeași lucrare crudă și hulitoare”. Totuși, ea nu se oprește aici, căci în al treilea paragraf arată că Statele Unite urmau să impună o altă împărăție asupra întregii lumi. Ea spune: „Fiara cu coarne ca de miel vorbește cu glasul unui balaur și «exercită toată puterea fiarei dintâi înaintea ei». Profetia declară că ea le va spune celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei.”

អធិបូហយ ១២ និង ១៣ កំណត់អត្តសញ្ញាណរួមបំបែកបុរាណវិទ្យាសម័យមុនៗមកចេញ
សហរដ្ឋអាមេរិក និងរូបសំណាកនៃតួសាហាររបស់ពិភពលោក
ដល់តួសាហារសហរដ្ឋអាមេរិកបង្កកើតឡើង។ និយមន័យនៃ «រូបសំណាកនៃតួសាហារ»
គឺជាការរួមបញ្ចូលគុណភាពពុទ្ធិសាសនា និងរដ្ឋ
ហិរិយដើម្បីបិទបិទពិភពលោកទាំងមូលបង្កកើតរូបសំណាកនៃតួសាហារមួយឡើង
តាមនិយមន័យ វាបញ្ជាក់ថា នៅចុងចុងកុរោយៗ
រដ្ឋហិរិយពិភពលោកតម្លៃនឹងតួសាហារបង្កខ្លាំងនៃដីទាំងមូល។
នគរនោះនឹងរួមមានរដ្ឋមួយ និងពុទ្ធិសាសនាមួយ
ដោយពុទ្ធិសាសនារបស់គ្រប់លទ្ធផលនៃនគរនោះ។ អធិបូហយ ១២ និង ១៣
កំណត់អត្តសញ្ញាណនគរចំនួនបួនដល់បុគ្គលតាមលំដាប់
ហិរិយនគរដល់ទាំងនោះក៏តួសាហារតំណាងនៃកុរោយដំបូង ១៧ និងនៃកុរោយ ដានីយ៍លៃ
ជំពូក ២ ផងដែរ។

În 1798, Ioan a văzut că primele cinci împărății ale profetiei biblice căzuseră deja și că, în 1798, exista atunci o împărăție. Împărăția profetiei biblice care a început în 1798 a fost fiara pământului din Apocalipsa treisprezece, care a început ca un miel, dar ajunge să vorbească asemenea unui balaur. Statele Unite sunt a șasea împărăție cu două coarne a profetiei biblice, care urmează după a cincea împărăție a Babilonului spiritual, care primise o rană de moarte. A cincea împărăție a fost Babilonul spiritual, care fusese preînchipuit de prima împărăție a Babilonului literal. A șasea împărăție cu două coarne fusese preînchipuită de cele două brațe de argint.

În 1798, urma să existe o împărăție care se afla încă în viitor, căci în 1798, „cealaltă n-a venit încă”. Când acea a șaptea împărăție avea să intre în istorie, ea avea doar să „rămână puțină vreme”.

A cincea împărăție a primit o rană de moarte, a șasea împărăție avea două coarne, iar a șaptea împărăție dăinuie numai pentru o perioadă scurtă de timp. Contextul pasajului arată că a șaptea împărăție este reprezentată de „cei zece împărați”, căci atunci când „cei zece împărați” devin o împărăție, ei domnesc doar pentru „un ceas”, iar un „ceas” este un „timp” scurt. Când „cei zece împărați” ajung să domnească, ei domnesc împreună pentru acel „un ceas” cu fiara.

Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n-au primit împărăție; ci primesc putere ca împărați, un ceas împreună cu fiara. Apocalipsa 17:12.

„Zece coarne” constituie a șaptea împărăție, însă ele domnesc împreună cu fiara timp de „un ceas”. „Un ceas” este perioada crizei legii duminicale, care începe odată cu legea duminicală ce urmează să vină curând în Statele Unite. Ele consimt să domnească împreună cu fiara, căci sunt constrânse să facă astfel de către împăratul principal, care este Statele Unite. Sora White, în pasajul pe care tocmai l-am citat, arată că ultima putere care persecută poporul lui Dumnezeu este fiara pământului.

„Ioan a văzut o nouă putere ridicându-se pentru a face să răsunе glasul balaurului și pentru a duce mai departe aceeași lucrare crudă și hulitoare. Această putere, cea din urmă care urmează să poarte război împotriva bisericii și a legii lui Dumnezeu, a fost simbolizată printr-o fiară cu coarne ca de miel.” Signs of the Times, 1 noiembrie 1899.

Ultima împărăție a profeției biblice este adusă la existență prin înșelăciunea săvârșită de Statele Unite, în calitate de Profetul Fals. Împărăția a început ca un miel în 1798, dar în zilele de pe urmă ea silește lumea să accepte chipul fiarei la scară mondială, care este, prin definiție, combinația dintre o Biserică și un Stat, cu Biserica deținând controlul asupra relației. Acea împărăție este, de asemenea, identificată ca o uniune întreită.

„Protestanții din Statele Unite vor fi cei dintâi care își vor întinde mâinile peste prăpastie pentru a apuca mâna Spiritismului; ei se vor întinde peste abis pentru a strânge mâna puterii romane; iar sub influența acestei întreituri, această țară va călca pe urmele Romei în picioare drepturile conștiinței.” Tragedia veacurilor, 588.

Uniunea întreită este unirea dintre balaur, fiară și prorocul mincinos, care, în Apocalipsa șaisprezece, ies la împărăția pământului și conduc lumea la Armagedon.

Și am văzut trei duhuri necurate, ca niște broaște, ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura prorocului mincinos. Căci acestea sunt duhuri de demoni, care fac minuni și care se duc la împărăția pământului și ai întregii lumi, ca să-i adune pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Apocalipsa 16:13, 14.

„Puterea romană” este papalitatea, fiara și a cincea împărăție a profeției biblice, care a primit o rană de moarte. „Protestanții” reprezintă Statele Unite, profetul mincinos, a șasea și ultima împărăție a profeției biblice. „Spiritismul” este Organizația Națiunilor Unite, balaurul și împărăția care este de acord să domnească timp de un ceas împreună cu fiara. Întreita unire se realizează în timpul „unui ceas”, care este „ceasul” „marelui cutremur” din Apocalipsa unsprezece, adică legea duminicală care urmează să vină în curând.

„Prin decretul care impune instituția Papalității, în încălcarea legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va desprinde pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna puterii romane, când va trece peste abis pentru a-și strânge mâna cu Spiritualismul, când, sub influența acestei întreprinse uniri, țara noastră va repudia orice principiu al Constituției sale ca guvernare protestantă și republicană și va lua măsuri pentru răspândirea falsităților și amăgirilor papale, atunci vom putea ști că a sosit timpul pentru lucrarea minunată a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Testimonies, volumul 5, 451.

În capitolul doi din Daniel, Babilonul, prima împărăție a profeției biblice, reprezentată prin capul de aur, prefigurează Babilonul spiritual, a cincea împărăție a profeției biblice. Împărăția dublă a mezilor și perșilor, umerii și brațele de argint, a doua împărăție a profeției biblice din Daniel doi, reprezintă fiara pământului cu două coarne, Statele Unite, a șasea împărăție a profeției biblice. Arama chipului din Daniel doi, reprezentând Grecia, a treia împărăție a profeției biblice, reprezintă Națiunile Unite, al șaptelea cap care continuă „un ceas” și care este de acord să accepte o poziție în unirea întreprinse a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos.

रनरल अध्याय दो का लौह राज्य, बाइबलिय भवषियवाणी का चौथा राज्य, आठवे राज्य का प्रतनिधित्व करता है, जो उन सात में से है। वास्तविक पगान रोम, अर्थात् चौथा राज्य, आधुनिक रोम का प्रतनिधित्व करता है, जो ऐसा राज्य है जिसकी संरचना कलीसिया और राज्य के संयोजन से बनी है, जिसमें कलीसिया उस संबंध पर शासन करती है। वह राज्य अपने स्वरूप में त्रिविधि है, क्योंकि “दस राजाओं” का प्रधान राजा छठा राज्य है, जो पृथ्वी का पशु है। छठा राज्य अहाब है, जिसका विवाह ईजेबेल से हुआ था। जब छठे राज्य को उसके त्रिविधि संघ में प्रस्तुत किया जाता है, तब वह आधुनिक रोम है, जिससे पहले पाँचवाँ राज्य था, जो पोपीय रोम था, और उससे पहले चौथा राज्य, अर्थात् पगान रोम, था।

Milleriții au văzut numai Roma ca fiind a patra și ultima împărăție. Ei au recunoscut că ea avea o natură dublă, dar nu puteau vedea nicio altă împărăție pământească ulterioară. A patra împărăție a fost Roma păgână, care a precedat Roma papală, a cincea împărăție, urmată de Roma modernă, a șasea împărăție. A șasea împărăție este a treia dintre cele trei manifestări ale Romei.

Uniunea întreprinse a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos este atât Roma modernă, cât și Babilonul cel Mare, a cărui rană de moarte este vindecată. Statele Unite, Organizația Națiunilor Unite și curva Tirului reprezintă al optulea și ultimul împărăție, dar toate trei sunt aliate în uniunea întreprinse a celei de-a șasea împărății, care este ultima putere „care să poarte război împotriva bisericii și a legii lui Dumnezeu.”

Uneleta States ni kimwe cya gatatu c’ubwami bwa gatandatu. Ishirahamwe mpuzamakungu ONU, nk’igice c’ubumwe bw’incuro zitatu, na ryo ni kimwe ca gatatu c’ubwami bwa gatandatu, kandi n’ubupapa na bwo ni kimwe ca gatatu c’ubwami bwa gatandatu. Kuri uru rwego, igiharuro c’Uneleta States ni GATANDATU, kandi igiharuro c’Ishirahamwe mpuzamakungu ONU ni GATANDATU, kandi igiharuro c’ubupapa ni GATANDATU. Ubumwe bw’incuro zitatu bugereranya igiharuro c’umuntu, wa “muntu w’icaha”, kandi igiharuro ciwe ni GATANDATU-GATANDATU-GATANDATU.

Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este numărul unui om; și numărul ei este șase sute șazeci și șase. Apocalipsa 13:18.

Al șaselea și ultimul regat distinct este Statele Unite, dar înșală lumea, căci este Proorocul Mincinos.

Și exercită toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Și face semne mari, până acolo încât face chiar să se coboare foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor. Și îi amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele pe care i s-a dat putere să le facă înaintea fiarei, spunându-le celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care avea rana făcută de sabie și a trăit. Apocalipsa 13:12–14.

„Puterea fiarei dintâi înaintea lui” reprezintă puterea care a fost dată papalității de către regii Europei, începând cu Clovis în anul 496. Statele Unite își folosesc puterea militară, însoțită de puterea lor economică, pentru a înșela și a constrânge lumea. Statele Unite silește lumea să se închine papalității prin impunerea închinării de duminică. Statele Unite face semne mari, făcând să coboare foc (un simbol al unui mesaj) din cer, lucru care urmează să fie împlinit prin Autostrada Informațională, care reprezintă dezvoltarea deplină a spălării creierului și a propagandei, manifestarea modernă a hipnozei. Din pricina crizei tot mai grave aduse asupra pământului de Islam, pe măsură ce acesta își împlinește rolul de a mânia neamurile, lumea este înșelată să accepte sistemul mondial al unirii dintre Biserică și Stat, alcătuit din balaur, fiară și prorocul mincinos.

Când versetul optsprezece din Apocalipsa treisprezece spune să se socotească numărul fiarei, numărul reprezintă cele trei puteri care se unesc pentru a alcătui a șasea și ultima împărăție. Când acea împărăție a lui 666 va fi instaurată, ea va fi împlinirea ghicitorii profetice că al optulea împărat este dintre cei șapte. Acea ghicitoare profetică face parte din adevărul care este desigilat atunci când Leul din seminția lui Iuda desigilează Revelația lui Isus Hristos.

Por esta razón, el enigma del reino final, que es el sexto reino triple, que es también la Babilonia espiritual que fue olvidada durante setenta años simbólicos, y que es la Roma moderna, y que es asimismo la imagen mundial de la bestia, la cual fue prefigurada por el primer reino de Babilonia y por el cuarto reino de la Roma pagana, es atestiguado dos veces por la identificación de que son los “sabios” quienes entenderán esta verdad; pues el enigma del 666 se funda en aquellos que tienen sabiduría, así como el enigma del octavo rey que procede de entre los siete.

Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om; și numărul ei este șase sute șazeci și șase. Apocalipsa 13:18.

Și aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care șade femeia. Apocalipsa 17:9.

Descoperirea Apocalipsei lui Isus Hristos este înțeleasă de cei „înțelepți”, nu de cei răi. Ambele referințe la înțelepciune din cartea Apocalipsei se referă la cei care au „pricepere”, iar ceea ce înțeleg cei „înțelepți” este „sporirea cunoștinței”. „Sporirea cunoștinței”, care este Apocalipsa lui Isus Hristos, este descoperirea că a opta împărăție, care este împărăția întreită a lui 666, este de asemenea reprezentată în Daniel capitoul doi, căci nestematele din visul lui Miller trebuie să strălucească de zece ori mai puternic în zilele de pe urmă.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„În Apocalipsa sunt înfățișate lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Chiar numele dat paginilor ei inspirate, «Apocalipsa», contrazice afirmația că aceasta este o carte pecetluită. O descoperire este ceva revelat. Domnul Însuși i-a descoperit slujitorului Său tainele cuprinse în această carte și intenționează ca ele să fie deschise studiului tuturor. Adevărurile ei se adresează celor care trăiesc în ultimele zile ale istoriei acestui pământ, precum și celor care trăiau în zilele lui Ioan. Unele dintre scenele zugrăvite în această profeție aparțin trecutului, altele au loc acum; unele aduc în față încheierea marelui conflict dintre puterile întunericului și Prințul cerului, iar altele descoperă biruințele și bucuriile celor răscumparați pe pământul făcut nou.”

„Nimeni să nu creadă că, pentru că nu poate explica înțelesul fiecărui simbol din Apocalipsa, îi este zadarnic să cerceteze această carte în strădania de a cunoaște sensul adevărului pe care îl conține. Cel care i-a descoperit lui Ioan aceste taine îi va da cercetătorului sânguincios al adevărului o pregustare a lucrurilor cerești. Aceia ale căror inimi sunt deschise spre primirea adevărului vor fi făcuți în stare să înțeleagă învățăturile ei și li se va acorda binecuvântarea făgăduită celor care „ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile care sunt scrise în ea.”

„În Apocalipsa toate cărțile Bibliei se întâlnesc și își găsesc încheierea. Aici se află completarea cărții lui Daniel. Una este o profeție; cealaltă, o descoperire. Cartea care a fost pecetluită nu este Apocalipsa, ci acea parte a profeției lui Daniel care se referă la zilele din urmă. Îngerul a poruncit: «Dar tu, Daniele, ascunde aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului.» Daniel 12:4.” Faptele Apostolilor, 584, 585.